

כתב תביעה

במסגרת בקשה לאישור תובענה ביצוגיות

על פי חוק תובענות ייצוגיות תשס"ו - 2006

דנה צדיק ת.ז. 036247518

טל: 0544780552

ע"י ב"כ עורה לירון פרמינגר
רחוב דרך מנחם בגין 144, תל אביב, 6492102

מגדל מידטאון קומה 29

טל: 03-5715560 ; פקס: 03-5715570

דוא"ל: Liron@lp-lawfirm.co.il

בעניין:

התובענות:

- ۱۱۶ -

1. **מכורות יד מרדכי שטרاؤס בע"מ ח.פ. 513349555**

מרח' הסיבים 49, פתח תקווה 4959504 (אצל שטראווס גروف)

2. **שופרסל בע"מ ח.פ. 520022732**

מרח' שטומקין בנימין 30, ראשון לציון

התובעות:

א. הצדדים

1. התובעת,גב' דנה צדיק הנה אזרחית ותושבת ישראל ולמעט הגילוי הנאות הנה אחواتו של ב"כ.

2. התובעת רכשה (במועד שאינו זכור לה במדוק) דבש תחת המותג "יד מרדכי" שבבעלות המשיבתו 1 אשר סומן עליו כי מועד התוקף שלו הוא עד ליום 02.01.2025 וכן דבש המשווק על ידי המשיבה 2 אשר ת.א.ל הנה ביום 02.03.2025 (להלן: "הฉบבי").

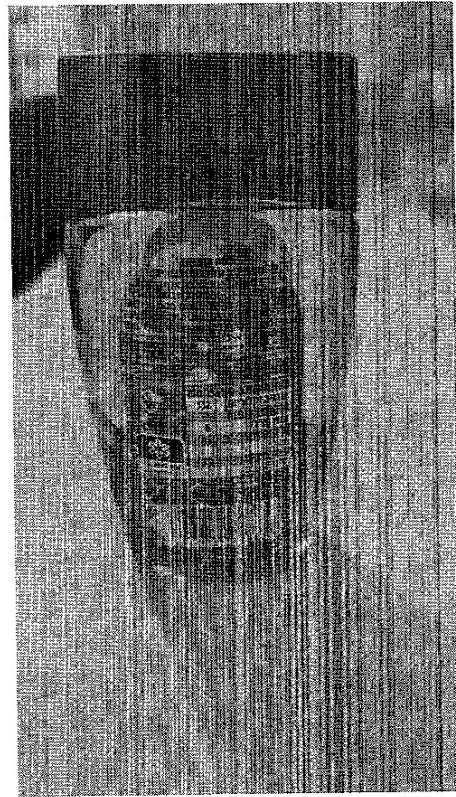
להלן תמונות המוצר שנרכש:

.3 הנتابעת 1, הינה חברה בע"מ והיא מי שרשומה עיג המוצר כמייצרת המוצר ומשכך חברה באחריות ביחס אליו.

.4 הנتابעת 2 הינה חברה בע"מ אשר משווקת דבש מתחם המותג הפרטוי שלה "שופרסל" והחותבעת רכשה גם ממנה את דבש בבקבוק לחץ.

להלן תכניות המוצר הנרכש:

.5. מطبع הדברים התובעת לא שמרה את הקבלה בגין רכישת המוצרים ובענין זה ראה דבריו של ניחמ"ש רע"א 19/2298 ריב"ה פינצ'בסקי נ' הנסיך מפעל לייזור טחינה בע"מ:

"וואולם לא יהיה זה מרוחיק לומר כי אין זו ממנהגם של ארכנים לשמר קבלוּן לאורך זღע בגין רמישות שగرتיות של מוצרים מתכלים, שעלות רכישתם היא נמוכה, דוגמת מזון, מוצרי הגינה, תרופות וכיו"ב (ע"א 1338/97 תנובה מרכז שיתופי לשוקן תוצרת תקלאיות בישראל בע"מ נ' ראבי, נז(4) 690, 673 (2003)). קביעה כי מצופה מצרכי לשמר על קבלות עבור רכישת מוצרים כאלה, כתנאי הכרחי להוכחות נוק, איןנה מתיאשבת עם תכליות חוק תובענות ייצוגיות בדבר הרתעה ואכיפת הדין, ויש בה כד: להציג חסם המroken מותכו את האפשרות להציג תביעות ייצוגיות צרכניות מסנו: התביעה שלפנינו".

ב. תשתיית עובדתית

.6. התובעת וביתה הקטינה שתיכון רגישות לחלב ואכילתו גורמת לחן בין השאר למחושבים בבטן (במקרה חקל).

7. ביום 22.04.2022 הicina התובעת מתכוון חגי של עוף לדבש (של המשيبة 1) וכן רוטב לסלט ירקות הכלול לדבש (של המשيبة 2). לצורך כך עשתה התובעת שימוש בדבש שמיוצר ו/או משוק על ידי חנויות.
8. התובעת וביתה אכלו מהמאכלים הניל' ולאחר מספר שעות החלו להרגיש מחושים בבטן. לאחרת התגלה לתובעת מכתבה בעיתונות כי הדבש שהיא וביתה צרכו מכיל חלבוני חלב באופן אשר אין צורך אותו למי שרגיש לחלב.
9. התובעת נשארה המומה שכן עיג אריזת הדבש ולא כתוב כי הוא חלבן אלא "פרווה" ולא כתוב דבר על כך שחל איסור ו/או חשש להגשו למי שרגיש לחלב באופן שהופך את הסימון לשגוי ומטעה.
10. לתובעת נודע מהעתונאות כי המשيبة 1 מזדה בכך וחלה בכך החזרה של הדבש המהמיפים. עוד נודע לתובעת כי גם הדבש אשר משוק על ידי שופרסל בו עשתה שימוש במסגרת הכנת רוטב לסלט אף בו נמצא חלבוניים מסוימים או עלולים לסכן את בריאותם של מי שרגישים לחלב².
11. התובעת הבינה כי הכאבים וחוسر הנוחות שנגרמה לה ולביתה נבעו מהדבש שאכלו ומהעובדיה שהיו בו חלבוניים.
12. התובעת תטען כי הייתה על הנتابעות לפרסום הוועדה לציבור הצרכנים על החשש להימצאות חלבוני דבש בדבש המשוק על ידו על מנת לאפשר לכל צרכן לבחור האם הוא מעוניין לרכוש ו/או לצורך את הדבש ולמנוע ממנו סיכון של כאבים למי שרגיש לדבש.
13. התובעת סבירה לתומנה, כי מוצר מזון- ובמיוחד של חברות גודלוות ומובילות כגון הנتابעות עוברות בדיקות קפדיות סדיורות. לפיכך, גם אם מתגלה חשש שמייצר מכיל רכיב מסוון או עשוי להיות מוצר למי שרגיש אליו יש להודיע על כך לכל ציבור הצרכנים מראש ע"מ לאפשר להם להחליט האם ברצונם לרכוש את המוצר או להימנע ממנו.
14. כתוצאה מפעולותיהן של הנتابעות, נגרמו לתובעת נזקים ממוניים בדמות מחיר המוצרים ובلتוי נזוניים לנוכח תוצאות קשות של חשש לפגיעה בריאותית עוגמת נפש, חרדה המתבטאת בדאגה לביראותה ובריאותו יולדת נוכחות הכנסת רכיבים שאינה רצויים לגונן.
15. כמו כן, התובעת תטען כי ישנה פגיעה באוטונומית הבחירה שלה ושל יתר חברי הקבוצה לאור כי שהיא צריכה מוצר אשר גרים לה לכאבים ונגזה ממנה זכות הבחירה ברכיב מוצר שלא מכיל את הרכיב המסוכן/האלרגני. אילו התובעת הייתה יודעת על הממצאות הרכיב המסוכן בדבש לא הייתה רוכשת אותו ולא צורכת אותו ואם הנتابעות היו מפרסמות ברבים על הימצאות הרכיב, התובעת לא היה רוכשת את הדבש וכמוון לא נותרה לבינה הקטינה אשר גם רגשה לחלב.
16. התובעת מעמידה את נזקיה הממוניים בסך של כ- 20 ש"ל מוצר³ והוא ממוניים בסך של 50 ש"ן.

¹ https://www.mako.co.il/news-lifestyle/2022_02/Article-f01bc7fa80a2081026.htm?partner=lobby

² <https://www.vnet.co.il/economy/article/hkzwari4c>

³ עלות דבש עד מודכי הנה כ- 22- ש"ט לבקבוק לחץ של 440 גר' וסך של כ- 20.10 ש"ן לבקבוק לחץ של 350 גר'. ראה: <https://www.shufersal.co.il/online/he/%D7%A7%D7%98%D7%92%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%99%D7%AA%D7%A1%D7%95%D7%A4%D7%A8%D7%9E%D7%A8%D7%9A%D7%98%D7%91%D7%99%D7>

ג. הטיעון המשפטי

במאמרו "גבולה של התובעنة הייצוגי הכספיית" [עוינו משפט יט, תשנ"ד] מבahir המלומד משה ברניב את תה האכיפה של דיני הגנת הצרכן כאמור:

"כונת החוקה הכספית לשנות את אורחות ההתנהגות של העוסקים, כך שיתאפשר לסטנדרטים הכספיים... על מנת שהעסקים אכן יקימו את אורחות דיני הכספיות, צריך שיתקיים מנגנון אכיפה הפקטיבי"

"בבירות הנזק הטיפוסי הכרוך בהפרת זכויות צרכנית נמוך יחסית, נמוכה גם הcadootot שבהגשת תביעה המסתמכת על עילה צרכנית תוחלת הועל להיות גברחה יותר ב佗ות במונחי בגין, הוצאה וколо הכרוכה בהגשת תביעה ובינויו להו עליה להיות גברחה יותר ב佗ות המקרים מאשר תוחלת הרוחה הכספייה מהתביעה. מכאן ברור שקיימות הסתבות נמוכה לנקיות היליכים משפטיים על ידי לצרכן יחד בגין פגעה בזכויותיו לצרכן מצע זה של澈עמו מוביל למסקנה, כי רמת האכיפה של חוקי הגנת הצרכן באמצעות היליכי האכיפה האזרחיות תהיה נמוכה יחסית, דהיינו, קיימת תיאכיפה מובנית לגבי החוקה הכספייה הכספיית.

18. בית המשפט העליון ב רעא 05/1596 אירית שמש נ' פוקצ'טה בע"מ קבע כי:
"כבדותה ואיטיותה של פעולות הרשות לאכיפת החוק, מצדיקה לפתח פתח ל'אכיפה אזרחית', כך שהאזור האכיפתי המבוקש לשומר את בריאותו ובריאותו הציבור וכל להשפי אף הוא לתקנת הרבים. תביעה בעקבות הפרת חובה חוקה לפי סעיף 63 לפקודות התקין [נוסח חדש] אף היא דרך לכך...."

לא לモור להזכיר שסעיף (ב) לפקודה התקין קובל כי "בעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו או לפולני, אם לפי פירושו הנכון הוא לטובתו או להגנתו של אותו פולני או לטובתם או להגנתם של בני אדם בכלל או של בני אדם מסווג או הגדר שמעם נינה אותו פולני"

19. בע"א 3613/97 איזוב נ' עיריית ירושלים, פ"ד נ(2) 787 קבע בהמ"ש עליון כי:
"מטרתו של חוק הגנת הצרכן היא להגן על הצרכן מפני מעשי מירמה, עושק והטעיה ולהבטיח כי בעשותו עיטה יעמוד לרשות הצרכן במידע, מלא ככל האפשר, על טיב העיסקה ועל פרטיה. ההנחה העומדת בבסיסו של החוק הינה כי בהינתן מידע מלא והוגן, יוכל הצרכן לכלכל את צעדייו ולהתקשר בעיטה מיטיבה ורצויה לשם כך נכללה בחוק חובת הגוף הרחבה, נקבע בו האיסור על כל דבר "העלול להטעות לצרכן", איסור על ניצול מצוקתו של הצרכן, חלשתו הגופנית או הנפשית או אי-ידיעתו או אי-השנהתו את השפה, וכן איסור על הפעלת השפעה בלתי תוגנת עלי (ראו דברי הרטבר בהצעת חוק הגנת הצרכן, תש"ס) (1980-בעמ' 302) הצעת חוק הגנת הצרכן תיקון מס (3), י'תשנ"ד-1994 וזהיון בקריאת השניה והשלישית בהצעת חוק זו (ד"כ 139 (תשנ"ד) 9380 ואילך; ישיבה מיום 13.7.1994)".

20. ברע"א 2837/98 ארד נ' נזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נ(1) 600 קבע כי:
הטעיה היא הצורה כוותת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המושתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווה הכול פרטיהם שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במודע, קרי: אי-גילוי פרטים מקומות שיש חובה לגלוות".

"אין דין עילית הטעיה לפי דיניו של איסור הטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיניו החוזים, על-מנת שתתגבור עילית הטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה

%A9%D7%95%D7%9C-%D7%90%D7%A4%D7%99%D7%94-
%D%95%D7%A9%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%9D/%D7%93%D7%91%D7%A9-
%D7%A8%D7%99%D7%91%D7%95%D7%AA-
%D7%95%D7%9E%D7%9E%D7%A8%D7%97%D7%99%D7%9D/c/A2202

ובשל טעותו זו התקשר, הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הזכרן רחב יותר והוא חל על כל דברי העול להטעות זר肯 גם אם הלה לא הוטעה בפועל (7607-ג).²¹

מכאן אנו למדים כי אין חובה להוכיח טעות טובייקטיבית של מי מחברי הקבוצהDOI להוכיח באופן אובייקטיבי כי המשيبة הפרה את חובותיה בהתאם לחוק הגנת הזכרן כדי ליצור עילת תביעה אישית לכל אחד מתרבי הקבוצה אשר רכש את המוצרים ו/או צרך אותם ונמנע מהם מידע מהותי על פי דין הגנת הזכרן. נוכח העובדה שהトבעת הוכיחה את האמור לעיל הרי שהתגשה העילה שלא אישית ושל כל חברי הקבוצה באופן שמעורר שאלות של עובדה ומשפט מושתפות לכל חברי הקבוצה.²²

מטרתו של חוק תובענות ייצוגיות התשס"ו - 2006, להסדיר באופן ממצה את ההגנה על זכויות הציבור וכן את הדינים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל.²³

המטרות שביסודו החוק מפורטות בסעיף 1 לחוק וכוללות בין השאר את "אכיפת הדין והרעתה בפני הפרתו", "IMPLEMENTATION זכות הגישה לבית המשפט", מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין" וכן ניהול עיל הוגן (וממצה של תביעות".²⁴

התוספת השנייה לחוק ובמיוחד פרט 1 לנוספת מתייחס להגשת תביעה נגד עסק כהגדתו בחוק הגנת הזכרן בעילה לפי הסעיף האמור. חוק הגנת הזכרן מגדיר את המושגים הבאים:

- "**עסק**" – מי שמכר נכס או נותן שירות דרך עסקו, כולל יצור;
- "**מקום העבודה**" – מקום שבו מתרחן עסקו של העסק, לרבות סניף שלו, ובלבו שהסניף אינו מנוהל על ידי זכין;
- "**נכס**" – טובין, מקרכעין, זכויות, ניירות ערך כמשמעותם בחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968, ואיגרות חוב ממשלתיות;
- "**עסקת**" – מכירות נכס או מתן שירות;
- "**זכרן**" – מי שكونה נכס או מקבל שירות מעלה עסקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי;

משכך, המשיבה הנה עסק והトבעת הנה זר肯 בהתאם להגדות חוק הגנת הזכרן.

יובהר כי הגדתו של זר肯 על פי החוק והפסיקה (ראה פס"ד בעניין ליאור צמה הנ"ל) הנה הגדתו רחבה ביותר וכוללת לא רק מי שרכש בפועל את המוצר:²⁵

"הגדרת זר肯 בסעיף 1 לחוק כוללת את הביטוי 'מי שكونה נכס או מקבל שירות',لقאהורה, ניתן לטעוןשמי שלא קנה – דהיינו, מי שלא רכש בפועל – אינו זר肯. פרנסות זו אינה אפשרית, שכן היא עומדת בסוגירה למונח המקביל לקنية שהוא מכיר, ולגביו נקבע במפורש בסעיף ההגדות שברוק שהוא כולל גם הצעה או הצגה למכיר. יש לפרש את הביטוי 'קונה' בכלל את כל מי שמעורב בהליך הרכישה במון הרחב. דהיינו, כל קונה פוטנציאלי החל משלב הפרטום, המשך בשלבי המשא וממן, המשך בהליך הרכישה עצמו, ביצוע הרכישה ואף מאוחר יותר, כולל אחריות ושירות לאחר מכירה, כמפורט בסעיף 18 לחוק (דויטש – כרך ב', עמ' 321-322, בהערה 258) (הדגשות הוספו – א"ר).